

Augustinus over psalm 1

In de eerste zin van zijn commentaar op de eerste psalm legt Augustinus al een verband met de persoon van Jezus:

'Gelukkig de man die niet afdwaalt naar het beraad van de mensen zonder God [vers 1]. Dat moet je verstaan van onze Heer Jezus Christus, de mens van de Heer...

En niet blijft staan op de weg van de zondaars [vers 1]. Hij kwam wel over de weg van de zondaars, want Hij werd geboren zoals zondaars. maar op die weg is Hij niet blijven staan, want de verlokkingen van deze wereld hebben Hem niet kunnen vasthouden.

En niet gaat zitten op de zetel van de pest [vers 1]. Hij wilde geen aards rijk onder leiding van de hoogmoed. En die wordt terecht beschouwd als de zetel van de pest. Want er is bijna niemand die niet graag macht heeft en niet uit is op menselijke roem. De pest is een wijd verbreide ziekte: ze tast iedereen of bijna iedereen aan...

Let ook op de volgorde van de woorden: afdwaalt, blijft staan, gaat zitten. Want de aardse mens is afgedwaald, door van God weg te gaan. Hij is blijven staan, door zijn plezier in de zonde. En hij is gaan zitten, toen hij in zijn hoogmoed gestijfd niet meer terugkon. Hij kon alleen terug als hij bevrijd werd door Hem, die niet is afgedwaald naar het beraad van de mensen zonder God, die niet bleef staan op de weg van de zondaars en die niet ging zitten op de zetel van de pest.' (1)

Augustinus geeft ook nog een creatieve uitleg van de dag en de nacht in vers 2:

'Hij overweegt dag en nacht. Dit kun je verstaan als "zonder onderbreking", maar ook zó dat dag op vreugde wijst, en nacht op moeilijke situaties.'(2)

Aurelius Augustinus, *Zoals het hart verlangt. Preken over de Psalmen*. Vertaald en ingeleid door Martijn Schrama, Wim Sleddens en Hugo de Lil, Zoetermeer 2001, p. 37-38.